

У 1978 р. за ініціативою міської адміністрації встановлено бюст М. А. Римського-Корсакова. Автором є скульптор О. Здиховський.

Багатою на пам'ятники є тема Другої світової війни. Яскравим є внесок митців в увічнення пам'яті солдатів, загиблих у 1944 р. при звільненні краю від ворога. На початку 1970-х рр. Ю. Стешиним були оформлені пам'ятні знаки до відомої Березнеговато-Снігурівської операції. У 1980 р. ним же і скульптором А. Коптевим була виконана реконструкція пам'ятника визволителям Миколаєва. До 30-річчя перемоги у війні (1975 р.) скульптором Ю. Макушиним був встановлений монумент «Сталевий солдат» на в'їзді до Нової Одеси.

Миколаївські митці мають багатий досвід у створенні садово-паркових композицій. Дуже активним був вплив художників на міське середовище Миколаєва та інших куточків краю. Дитяче містечко «Казка» було творінням художника Ю. Стешина, на той момент провідного дизайнера і декоратора спілки. Містечко було побудоване у 1980-ті рр. і стало одним з улюблених місць відпочинку не тільки дітей, але і дорослих. На перехресті вул. Декабристів та проспекту Центрального у 1967 р. скульптором А. Коптевим було споруджено меморіальний комплекс воїнам-визволителям Миколаєва.

Прикрасою міста є скульптурна композиція «Мауглі», що встановлена в 1978 р. біля миколаївського зоопарку (скульптор І. Макушина). Ця візитна картка зоопарку стала символом єдності людини та тварини.

Біля прохідної заводу «Кристал» у 1978 р. був встановлений пам'ятник «Прометей» заввишки 5 м (скульптор Ю. Макушин).

Таким чином, протягом другої половини ХХ ст. та на початку ХХІ ст. культурний простір Миколаївщини отримав від митців-скульпторів величезну культурну спадщину, що відобразила його історію та культурний розвиток. Усі роботи створені авторами на високому професійному рівні, з любов'ю до рідного міста. Отже, миколаївські митці своїм культурологічним доробком зробили вагомий внесок в розвиток Спілки художників України.

Маховка В.М.,

кандидат економічних наук,
ст. викладач кафедри туризму та
адміністрування Полтавського
національного технічного університету
імені Юрія Кондратюка, м. Полтава

ОБҐРУНТУВАННЯ ДОЦЇЛЬНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙ В ТУРИСТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Сучасні тенденції в структурі економіки України активізує пошук нових напрямків підвищення соціально-економічного розвитку регіонів. На сьогоднішній день до таких напрямків стимулювання стійкого зростання можна

віднести туризм, оскільки саме туристична діяльність впливає на інші галузі економіки та є однією з найбільш прибуткових в суспільній діяльності.

Динамічний розвиток туризму в Україні в перспективі може стати суттєвим джерелом наповнення бюджетів всіх рівнів та вагомим інструментом для забезпечення економічного піднесення та розвитку країни. Але варто зазначити для ефективного використання сприятливих чинників стимулювання розвитку туристичної діяльності в регіоні необхідні значні капітальні інвестиції. Саме активізація інвестиційної діяльності в галузі забезпечуватиме розширене відтворення, надання послуг та виробництво товарів з високими показниками якості, що підвищать їх привабливість та конкурентоздатність на ринку [1].

На сьогоднішній день, Полтавський регіон має значний перспективний туристично-рекреаційний потенціал, тому залучення інвестицій в економічний сектор області сприятиме підтримці економічної і соціальної стабільності. Вигідне географічне положення, сприятливі кліматичні умови та туристично-рекреаційні ресурси Полтавщини є основними перевагами у процесі залучення потенційних інвесторів. Проте, підвищення інвестиційної привабливості регіону сприятиме також пропорційний та планомірний розвиток туристичної інфраструктури, а саме об'єктів, що зацікавлять інвесторів.

До основних туристичних об'єктів, привабливих для інвестування можна віднести:

заклади розміщення (готелі, мотелі, хостели, бази відпочинку, санаторно-курортні заклади, садиби зеленого туризму та агрооселі тощо);

заклади харчування (кафе, ресторани, їдальні);

будівлі чи приміщення для проведення бізнес-заходів (конференс зали, інтерактивні приміщення для переговорів та засідань тощо);

транспортна інфраструктура (транспортні засоби, автостанції, залізничні вокзали, міський транспорт тощо);

історично-культурні туристичні об'єкти (музей, пам'ятки, археології, архітектури, історії, етнографії, культові споруди тощо),

природні туристичні об'єкти (заповідники, заказники, ліси, паркові зони, водойми тощо) та інші.

Туристична галузь має досить невеликий строк окупності капіталу та не потребує значних вкладень, характеризується високим рівнем рентабельності та зростаючим попитом на туристичні послуги, а тому можна стверджувати, дана галузь є привабливою для суб'єктів підприємницької діяльності та іноземних інвесторів [2].

Таким чином, можна зробити висновок, що підвищення інвестиційної привабливості туристично-рекреаційної галузі сприятиме забезпеченню сталого розвитку регіону, зростання рівня прибутковості підприємств туристичної діяльності, надходжень до бюджету та створення додаткових робочих місць. На основі досліджень було виявлено, що підвищенню залучення інвестицій в туристичну галузь сприятиме створення нових туристичних об'єктів та послуг,

які завдяки своїй унікальності матимуть високу конкурентоздатність, а значить і інвестиційну привабливість.

Список використаних джерел:

1. Багрій М. Ефективність капіталовкладень у розвиток туристичної галузі (на прикладі Закарпатської області). – 2014. – № 2. – С. 44-47.
2. Свиридова Н.Д. Развитие туризма в регионе как объект государственного управления // Актуальні проблеми економіки. – 2005. – № 2. – С. 18-21

Мерлянов М. В.,

заслужений працівник культури України,
доцент кафедри хореографії
ВП «Миколаївська філія КНУКіМ», голова
Миколаївського обласного творчого
осередку національної хореографічної
спілки України, м. Миколаїв

ВЗАЄМВІДНОШЕННЯ ТА ВЗАЄМВПЛИВ УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮВАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА НА ТАНЦЮВАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН ПІВДНЯ УКРАЇНИ

Миколаївщина – чудовий, квітучий край, розташований на берегах Південного Бугу та Інгулу, тому часто його називають Прибузьким краєм. З історії Південного Прибужжя відомо, що його заселення розпочалось більш ніж п'ятнадцять тисяч років тому. Останки поселень того часу знайдено близько селищ Анетовки Доманівського району та Пелагіївки Новобузького району.

Першими племенами, про які йде мова в історичних першоджерелах, були киммерійці. Вони жили в Північному Причорномор'ї. На зміну їм прийшли скіфи, потім сармати, готи. У VII сторіччі до н. е. на території Північного Причорномор'я починають виникати давньогрецькі поселення: Борисфеніда – на сучасному острові Березань та Ольвія – біля с. Порутіно Очаківського району.

Античне місто-держава Ольвія (з грецької – «щаслива») представляла собою демократичну республіку з обмеженим рабовласницьким строем. У період розквіту Ольвії матеріальна та духовна культура були на дуже високому рівні. Значна частина населення була освіченою. Відомо, що в місті існував театр, у якому ставились трагедії та комедії. У них брали участь як свої професійні актори, музиканти, поети, так і запрошені.

З часом із зимівників утворились сучасні села Миколаївщини: Олександрівка Вознесенського району, Баловне Новоодеського району,